

specifikace: Spor mezi žalujícím současným insolvenčním správcem dlužníka a jeho odvolaným předchůdcem, jako žalovaným, o zaplacení částky odpovídající rozdílu mezi příjmy žalovaného dosaženými v době, kdy vykonával funkci insolvenčního správce dlužníka, a jeho výdaji (kteréžto příjmy a výdaje byly stanoveny insolvenčním soudem), kterou žalovaný zadržuje a odmítá ji vydat do majetkové podstaty dlužníka, je sporem incidenčním podle § 159 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona, k němuž jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 7a písm. b) insolvenčního zákona.

§ 7a písm. e) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 94/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Insolvency Project v. o. s.**, IČO 28860993
sídlem Bieblova 1110/1b, 500 03 Hradec Králové
insolvenční správce dlužníka J. Š.,
zastoupená advokátem JUDr. Miroslavem Nyplem
sídlem Dukelská třída 15/16, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **M. H.**

o zaplacení částky 361 916,35 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 24 C 227/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Brně.**

Odůvodnění:

1. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu (dále též „EPR“ či „žaloba“), doručeným dne 12. 5. 2020 Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (dále jen „předkládající soud“), se žalobkyně,

ve funkci insolvenční správkyne dlužníka J. Š. (dále i jen „dlužník“), domáhá na svém předchůdci ve funkci insolvenčního správce (v téže insolvenční věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. XY INS XY/2008 - dále též „insolvenční soud“), zaplacení žalované částky (do majetkové podstaty dlužníka) jako (dosud neuhrazené části) rozdílu mezi příjmy žalovaného dosaženými v době, kdy vykonával funkci insolvenčního správce dlužníka, a jeho schválenými výdaji insolvenčním soudem (v jeho usnesení ze dne XY 2020, č. j. XY INS XY/2008-XY; dále i jen „Usnesení“), kterýžto rozdíl také stanovil insolvenční soud v Usnesení.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze, jako soudu nadřízenému (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o své věcné nepřislusnosti podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), neboť podle jeho názoru se v této věci jedná o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona č.182/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), k jehož projednání a rozhodnutí jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy. Případně by mohla být věcná příslusnost podle předkládajícího soudu stanovena podle § 7a písm. e) IZ.
3. Žalobkyně s postupem předkládajícího soudu nesouhlasila. Usnesením insolvenčního soudu bylo založeno oprávnění žalobkyně požadovat po žalovaném, aby uhradil do majetkové podstaty dlužníka rozdíl mezi příjmy, kterých dosáhl v době, kdy vykonával funkci insolvenčního správce dlužníka, a jeho schválenými výdaji insolvenčním soudem. Nejedná se proto o škodu na majetkové podstatě vzniklou porušením povinnosti žalovaným jako insolvenčním správcem, a nejde tak o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ. Předmětná věc se netýká vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem, nýbrž vztahu mezi (současným a bývalým) insolvenčními správci dlužníka. Proto také nemůže jít ani o spor podle § 7a písm. e) IZ.
4. Žalovaný souhlasil s navrhovaným procesním postupem předkládajícího soudu s tím, že se přiklání k názoru, že jde o incidenční spor podle § 159 IZ.
5. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslusnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 o. s. ř.). Věcnou příslusnost zkoumá soud kdykoli za řízení (§ 104a odst. 1 o. s. ř.).
6. Podle § 7 IZ, nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
7. Dle § 7a IZ krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně a) v insolvenčním řízení, b) v incidenčních sporech, c) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla porušením povinnosti podat insolvenční návrh, d) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu, a e) ve věcech vyplývajících z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužníkovy majetkové podstaty.
8. Dle § 159 odst. 1 písm. e) IZ jsou incidenčním sporem spory o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem.
9. Dle § 37 odst. 1 IZ insolvenční správce odpovídá za škodu nebo jinou újmu, kterou dlužníku, věřitelům nebo třetím osobám způsobil tím, že při výkonu funkce porušil povinnosti, které jsou mu uloženy zákonem nebo rozhodnutím soudu, jakož i tím, že při jejím výkonu nepostupoval s odbornou péčí.

10. Podle § 31 odst. 6 IZ je odvolaný správce povinen bez zbytečného odkladu řádně informovat nového insolvenčního správce o své dosavadní činnosti a předá mu všechny doklady souvisící s výkonem jeho funkce; jeho odpovědnost za dobu výkonu funkce nezaniká.
11. Z obsahu žaloby vyplývá, že insolvenční soud odvolal dne 16. 6. 2016 žalovaného z funkce insolvenčního správce a ustanovil do této funkce žalobkyni. Dne 19. 2. 2020 bylo schváleno vyúčtování příjmů a výdajů odvolaného správce; rozdíl ve prospěch majetkové podstaty dlužníka činil 2 357 571,91 Kč. Z toho, dle tvrzení žalobkyně, dosud nebyla na účet majetkové podstaty vydána částka 361 916,35 Kč, o jejíž zaplacení je veden předmětný spor. Žalovaný podle žaloby u sebe zadržuje, resp. odmítá vydat do majetkové podstaty, žalovanou část rozdílu mezi příjmy, kterých dosáhl v době, kdy vykonával funkci insolvenčního správce dlužníka, a jeho schválenými výdaji insolvenčním soudem. Není přitom významné, že žalovaný je (toliko bývalým) insolvenčním správcem dlužníka, nýbrž podstatné je to, že si tento bývalý insolvenční správce měl podle žalobních tvrzení počínat ve své funkci protiprávně, když ke škodě majetkové podstaty dlužníka zadržuje finanční prostředky náležející do majetkové podstaty dlužníka a způsobuje tak svým počínáním újmu na majetkové podstatě. Lze proto uzavřít, že takto vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - zakládá povahu projednávané věci jako incidenčního sporu ve smyslu § 159 odst. 1 písm. e) IZ, k jehož projednání a rozhodnutí jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské (insolvenční) soudy podle § 7a písm. b) IZ. Nadto krajský insolvenční soud má také poznatky o (správné) odměně či nákladech (bývalého) insolvenčního správce v insolvenčním řízení dlužníka.
12. Zbývá dodat, že se naproti tomu nejedná o věc vyplývající z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty podle § 7a písm. e) IZ. Uvedené ustanovení se týká věcí, které vycházejí z přímých vztahů mezi insolvenčním správcem a dlužníkem ohledně majetku patřícího do majetkové podstaty. V dané věci ale jde o neoprávněné jednání žalovaného jako bývalého insolvenčního správce dlužníka ve vztahu k majetkové podstatě dlužníka, nikoliv o přímý vztah k dlužníkovi (například o odpovědnost za škodu způsobenou dlužníkovi).
13. Vrchní soud v Praze, jako soud nadřízený, proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské (insolvenční) soudy podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ (bod I. výroku) a zároveň podle § 104a odst. 6 o. s. ř. rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Brně, jako soudu věcně příslušnému (bod II. výroku).
14. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 16. února 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

